

Afzelius och Uno Svenningsson som hon kunde ha i bilen och när jag i sena tonåren frågade om hon hade något med Ulf Lundell plockade fram ett nästan helt ospelat ex av den då nästan femton år gamla "Den vassa eggen". Min pappa har heller inget musikintresse att tala om. Jag ska som treåring ha dansat glatt till "Diggiloo Diggiley", men det satte nog inga spår. När jag var i nio-tioårsåldern kom min styvfar in i bilden och med honom ett genuint dansbandsintresse, ett intresse jag inte alls kunde dela, haha, även om jag i vuxen ålder insett hur mycket det där bandet som var med på bilsemestern 1991 lärt mej om dansbandsmusik.

Mitt musikintresse startade tidigt nittital med att kusin Jonas, några år äldre än mej, introducerade Metallica och Nirvana. Hösten 1992 satt jag och spelade in SVTs sändningar från Roskildefestivalen, jag var ute efter Nirvana och möjligen Megadeth. Men upptäckte även Buffy Sainte-Marie, Sator och Just D. Sen kom Jonas med punken och där nånstars hittade jag hem. Sedan dess har musik varit mitt största intresse, i vinter är det 30 år sedan.

Sebastian: Den uppstod som liten, vart man än var så hörde man musik.

Paul: Det var nog när jag hörde Ramones första gången. Vad kan det ha varit, 1995-96 nånting. De hade precis släppt "Sheena is a punkrocker", tror jag.

2. Hur många timmar på raken i vaket tillstånd pallar du utan att få lyssna på musik i någon form?

Thomas: En arbetsdag, 8 timmar.

Nina: Kanske lite otippat, men det kan gå dagar utan musik. Medan det ibland måste till musik före kaffet. Allt hänger på dagsformen.

Patrick: Det varierar också, vissa dagar spelas det så fort någon timme blir över, men ibland slösar jag det hellre på att se en bra serie, då jag inte tränar, jobbar eller är med min familj då.

Johan: Exakt 4,67 timmar. Nej men såhär. För att må bra vill jag lyssna på musik ett par timmar varje dag. Och det är något jag prioriterar framför mycket annat, ser inga teveserier, lyssnar knappt på poddar, har så gott som alltid lurar med mej om tillfälle uppstår att lyssna på musik. Det är i stort sett bara dagar jag är riktigt sjuk, är på campingfestival och bor där eller har extremt långa jobbdagar det inte blir någon musik, förra året var det inga sådana.

Sebastian: Det är olika från dag till dag.

Paul: Helst vill man ju ha musik i bakgrunden hela tiden, men jag spenderar ganska mycket tid på en av de största sociala medier-plattformerna och när jag skriver där så kan jag tappa både tid och rum.

3. Rent medicinskt stimulerar musik många av hjärnans centrala funktioner, så som motivation, uppmärksamhet, minne och språkförmåga, plus att den stärker vårt immunförsvar och motverkar stress. Men vad betyder den rent själsligt för dig och din kropp?

Thomas: Glädje och avkoppling. Kärlek och uppror.

Nina: Musiken betyder mer än vad jag någonsin kan eller vill uttrycka i ord.

Patrick: Musiken stärker min själ speciellt efter stressiga dagar/stunder samt när det varit en mörk/ledsam dag. Man kan säga att musiken är en pusselbit i mitt liv, utan den är min tillvaro inte komplett.

Johan: Jag lyssnar på musik när jag är glad, när jag är ledsen, när jag är arg, när jag vill lugna ner mej, när jag vill peppa, och så vidare och så vidare. Musiken bekräftar känslan jag just då befinner mej i och blir en del av den känslan. Det kanske låter flummigt, men det är så jag skulle beskriva det.

Det är en ren njutning för mej att lyssna på intressant nyutkommen musik såväl som att hitta ett halvt sekel gamla countrypärlor eller hitta en Stonesdänga från sextitalet som jag missat genom åren. Eller lyssna på en Slayerskiva jag missat, som jag gjorde ett par gånger förra veckan. Men allra roligast är ändå nyutkommen och hyggligt aktuell musik.

Sebastian: Den fungerar som medicin, ibland kan det bli lite för tyst, då åker musik på.

Paul: Oj. Musiken är ju nästan som ett missbruk, ungefär som en specifik maträtt som man äter alldeles för ofta.

4. Människans basala behov anses vara mat, sömn, kläder och bostad. Borde inte musik räknas in där också?

Thomas: Ja. Speciellt livemusik. Finns inget bättre än att gå och se ett band spela live.

Nina: Självklart! Kultur i många former är en nödvändighet, där riktigt bra musik är det viktigaste.

Patrick: Bra fråga, för vissa kanske. Då alla inte gillar musik så måste jag nog svara nej på den frågan även om den är det för mig. Om en sak ska vara nödvändig/basal måste den sträcka sig över alla sorters människor och inte bara en del av människosläktet. Men mat, kläder, bostad är som du själv nämnde basala saker då det är ett måste för alla människor, trots vad de gillar om det nu är musik, dans, sport m.m.

Johan: Ja. Det borde det göra, tycker jag. Men jag är samtidigt såpass medveten om omvärlden att för de allra flesta är det ju inte så. För de flesta är musik på sin höjd en förströrelse. Men om vi breddar musik till kultur i vid bemärkelse, så är det definitivt ett ja-svar utan några som helst förbehåll.

Jag tycker det är trist att musik inte är särskilt viktigt för de flesta människor. Det kan vara schlager-SM och Eurovision, det kan vara Håkan Hellström på Ullevi eller något på Liseberg, det kan vara något gött att ha bilen eller trevligt bakgrundsljud på radion eller något Spotify rekommenderar. För mej är musik en helt avgörande del av livet, och jag är medveten om att det är en rätt extrem hållning. Det är bara att titta på vilket utrymme exempelvis sport får, sport är otroligt mycket viktigare än vad musik är, för väldigt många människor. Det är synd om dem.

Sebastian: Jo, det tycker man.

Paul: Jo, där ringade du in det bra. Möjligen att t-shirts och mat går lite före, men sen kommer musik helt klart och tar bronspengen.

Johan

Sebastian

Paul